

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010388
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7914010388.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. novembra 2014, v trestnej veci proti E. E., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 28.8.2014 sp.zn. 3 T 82/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. E..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 28.8.2014 sp.zn. 3 T 82/2014 bol obžalovaný E. E. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 26.10.2013 okolo 19.30 hod. v obývacej izbe bytu na ulici V. Č.. XXXX/XX X. Z. napadol svoju nevlastnú sestru X. Č. tak, že ju kopol do členka pravej nohy a následne udrel rukou do vlasatej časti hlavy, čím jej spôsobil zranenie - pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a pomliaždenie vonkajšieho členka vpravo, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia do 10.11.2014.

Obžalovanému E. E. okresným súdom za to bol uložený podľa § 156 ods.2, § 37 písm.m/, § 38 ods.4 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. obžalovaný bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods.2 písm.c/, d/ Tr.zák. obžalovanému bolo uložené ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal obžalovaný E. E. odvolanie, v ktorom namietal, že na hlavnom pojednávaní nemal obhajcu. Navyše súd, ako aj orgány činné v prípravnom konaní ho vyhodnotili ako toxikomana, a tak prípad bol prešetrený len v jeho neprospech.

Obžalovaný E. E. preto navrhol, aby odvolací súd prehodnotil všetky okolnosti prípadu a vo veci spravodlivo rozhodol.

Na podklade odvolania obžalovaného E. E. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že v predmetnej trestnej veci dňa 26.12.2013 podľa § 206 ods.1 Tr.por. bolo vznesené obvinenie E. E. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., a to v podstate na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku obžaloby a teraz napadnutého rozsudku.

Len pre úplnosť odvolací súd považuje za nutné uviesť, že súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou uvádzanou v uznesení o vznesení obvinenia, resp. v obžalobe okresného prokurátora.

K námietke obžalovaného E. E., že na hlavnom pojednávaní nebol prítomný advokát - obhajca, odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že obžalovaný pri výsluchu dňa 1.2.2014 v postavení obvineného bol riadne poučený o svojich právach a o možnosti zvoliť si obhajcu. Keďže v predmetnej trestnej veci sa nejednalo o prípad povinnej obhajoby, a po poučení o možnosti zvoliť si obhajcu obžalovaný E. E. výslovne uviedol, že obhajcu si nevolí a bude sa obhajovať sám.

Obhajcu si obžalovaný E. E. nezvolil ani v štádiu trestného konania po podaní obžaloby, t.j. v konaní pred súdom prvého stupňa, preto neobstojí ani ním vytykané pochybenie, t.j. že nemal obhajcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd tak nezistil žiadne procesné pochybenia v konaní pred súdom, resp. v prípravnom konaní, ktoré by mohli mať za následok nezákonnosť rozhodnutia o skutku, z ktorého bol obžalovaný E. E. obvinený a následne pre ktorý bola naňho podaná obžaloba.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré bolo pred súdom prvého stupňa vykonané kontradiktórnym spôsobom konania, odvolací súd nezistil ani žiadne pochybenie pri zisťovaní skutkového stavu veci. Správne okresný súd tak dospel k záveru o vine obžalovaného E. E..

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku správne poukázal predovšetkým na výpoveď poškodenej X. Č., ako aj jej matky O. Č., ale aj na samotnú výpoveď obžalovaného E. E., z ktorých dôkazov nepochybne bolo možné urobiť záver, že skutok sa stal tak, ako ho ustálil okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku a že tento spáchal obžalovaný E. E..

Tvrdenie poškodenej X. Č., ale aj svedkyne O. Č. bolo verifikované objektívnym dôkazom, akým bol znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgie U.. Y. B., N..

Nepochybil okresný súd, keď vzhľadom na vyššie uvádzané dôkazy tak, ako ich v podrobnostiach rozvádza v dôvodoch napadnutého rozsudku, keď dospel k záveru o vine obžalovaného E. E. s tým, že tento úmyselným konaním, a to v priamom úmysle ublížil na zdraví nevlastnej sestre X. Č. a spôsobil jej zranenie v rozsahu, ako je to ustálené vo výroku napadnutého rozsudku.

V súlade so zákonom protiprávnosť jeho konania bola správne právne kvalifikovaná ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,2 písm.a/ Tr.zák., nakoľko čin bol spáchaný na chránenej osobe, s poukazom na § 139 ods.1 písm.a/ Tr.zák. a ustanovenie § 127 ods.1 Tr.zák.

Rovnako ani preskúmaním napadnutého rozsudku vo výroku o treste, ako aj spôsobe jeho výkonu, resp. uloženia ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody aj odvolací súd považuje za potrebné, a to v zmysle ustanovenia § 34 Tr.zák., keď súd prihliadol na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností pri absencii okolností poľahčujúcich.

Vzhľadom na osobu obžalovaného E. E., predovšetkým jeho predchádzajúce odsúdenia, aj odvolací súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu formou individuálnej prevýchovy, ako aj generálnej prevencie, je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere, ako to stanovil súd prvého stupňa.

Keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, pokiaľ sa týka zaradenia obžalovaného E. E.Á. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Rovnako aj uloženie ochranných opatrení má svoju oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto odvolací súd argumenty uvádzané v odvolaní obžalovaného považoval za irelevantné.

Odvolací súd nezistil žiaden dôvod na zmenu napadnutého rozsudku, resp. aby bolo vo veci potrebné vykonať ďalšie dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci, preto odvolanie obžalovaného E. E. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.